

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/69/2017
Identifikačné číslo spisu: 4113214056
Dátum vydania rozhodnutia: 23.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4113214056.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: BEST STAV, s.r.o. so sídlom Štúrova 63A, Nitra, IČO: 44 695 683, zastúpený: JUDr. Diana Beresecká, advokátka so sídlom Farská 33, Nitra proti žalovanému: VERKO, s.r.o. so sídlom Štefánikova trieda 15, Nitra, IČO: 36 555 151, zastúpený: Petruška & partners, s.r.o. so sídlom Kupecká 18, Nitra, o zaplatenie 47 811,13 Eur, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 28Cb/54/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26Cob/2/2017-269, 26Cob/3/2017-269 z 19. januára 2017, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 26Cob/2/2017-269, 26Cob/3/2017-269 z 19. januára 2017 potvrdil rozsudok Okresného súdu Nitra (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) č. k. 28Cb/54/2013-2013 zo dňa 18. októbra 2016, ktorým vyhovel žalobe a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 47 811,13 Eur s príslušenstvom a zároveň potvrdil uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 28Cb/54/2013-216 zo dňa 20. októbra 2016, ktorým súd vydal zabezpečovacie opatrenie a zriadil záložné právo na nehnuteľnosť žalovaného v prospech žalobcu na zabezpečenie pohľadávky žalobcu, ktorá je predmetom uvedeného konania.

2. Žalobca si uplatnil žalovaný nárok titulom nezaplatenej ceny za vykonané dielo na základe Zmluvy o dielo zo dňa 04.10.2011 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným podľa § 536 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), ktorú sumu uznal žalovaný písomne Dohodou k zmluve o dielo zo dňa 30.11.2012. Po podaní obžaloby žalovaný zaplatil sumu 5 000,- Eur, na základe čoho žalobca vzal žalobu v tejto časti späť. Žalobca poukázal na ustanovenie § 407 ods. 3 ObZ, v zmysle ktorého má za to, že žalovaný týmto plnením uznal zvyšok dlhu. Zároveň poukázal aj na list žalovaného zo dňa 08.03.2013, ktorým reagoval na výzvu žalobcu, v ktorom navrhol zaplatenie žalovanej sumy v splátkach. Žalovaný tvrdil, že Dohoda k zmluve o dielo bola ním podpísaná v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Obrana žalovaného spočívala aj v tvrdení, že žalobca pri zhotovovaní prác celého diela pochybil, čím došlo z jeho strany k zvýšeniu nákladov na vyhotovenie

diela, ako aj prác navyiac a preto dlžná suma zo strany žalovaného voči žalobcovi neexistuje a suma 5 000,- Eur, ktorú uhradil po podaní žaloby, bola za práce nad rámec Zmluvy o dielo. Vzhľadom k uznaniu záväzku a čiastočnému plneniu žalovaným mal, ako súd prvej inštancie, tak i odvolací súd za preukázaný a dôvodný žalovaný nárok. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako v rovine skutkových zistení, tak aj v časti právneho posúdenia, pričom uviedol, že námietku žalovaného o uzavretí Dohody k zmluve o dielo v tiesni, považuje za účelovú a nepreukázanú. Z listinných dôkazov a správania sa samotného žalovaného totiž vyplýva opak, keď v Dohode o zmluve o dielo žalovaný uznal, že konečná suma za vykonané dielo a navyiac práce je vo výške 42.000,- Eur + DPH a túto sa zaviazal uhradiť do 01.01.2013, pričom z jeho reakcií na výzvy žalobcu na zaplatenie uznanej sumy vyplýva, že nielenže nenamietal neplatnosť tejto dohody (cca tri mesiace po jej uzavretí), ale práve naopak, uvádzal, že dlh nemohol splniť z dôvodu prechodného nedostatku finančných prostriedkov. Žalovaný dokonca žalobcovi navrhol splátkový kalendár, podľa ktorého mal prvú splátku zaplatiť v mesiaci apríl 2013 vo výške 5 000,- Eur a v zmysle ktorého aj začal plniť, keď dňa 30.04.2013 bola na účet žalobcu zaplatená práve suma 5 000,- Eur. Žalovaný svoje tvrdenie, že táto suma bola za navyiac práce a že jej zaplatením nemienil uznať aj zvyšok dlhu, nepreukázal a takýto úmysel nie je zrejмый ani z korešpondencie strán. Odvolací súd považoval za správne aj rozhodnutie okresného súdu týkajúce sa nespojenia vecí vedených pod sp. zn. 28Cb/54/2013 a 31Cb/89/2013, keď na takýto postup neboli splnené podmienky. Vzhľadom k dostatočnému preukázaniu existencie záväzku žalovaného aj odvolací súd považoval za nadbytočné vypočutie navrhnutého svedka Ing. O., a to obzvlášť za situácie, že žalovaný nielenže nepreukazoval, že reklamoval vady vykonaného diela, ale toto ani netvrdil. Zároveň vykonanie prác navyiac (k čomu mal byť vypočutý predmetný svedok) nebolo medzi stranami sporné a vyplývalo aj zo samotnej Dohody k zmluve o dielo zo dňa 30.11.2012.

3. Odvolací súd potvrdil aj uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 28Cb/54/2013-216 zo dňa 20. októbra 2016, ktorým bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie, stotožňujúc sa s odôvodnením súdu prvej inštancie, v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“).

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný podľa § 420 písm. f/ C. s. p., pričom prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z tej skutočnosti, že postupom súdu prvej inštancie mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie rozhodnutím zo dňa 16. septembra 2016 nevyhovel návrhu žalovaného na spojenie vecí podľa § 166 ods. 1 C. s. p. Zároveň súd prvej inštancie zamietnutím návrhu žalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom svedka Ing. O. znemožnil žalovanému realizáciu tých procesných práv, ktoré mu majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov. Konaním súdu prvej inštancie podľa neho došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď okresný súd vyhodnotil tvrdenia žalovaného, že Dohoda k zmluve o dielo zo dňa 30.11.2012 bola uzatvorená v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, za účelové a nepreukázané len na základe vyjadrenia žalobcu a taktiež tým, že súdy vyhodnotili úhradu sumy 5 000,- Eur za uznanie zvyšku dlhu. Ďalšou vadou konania pred súdom prvej inštancie a následne pred odvolacím súdom malo byť nedostatočné vysporiadanie sa s otázkou jednostranného započítania vzájomných splatných pohľadávok, ktorým malo dôjsť k zániku pohľadávky žalobcu vo výške 47 811,13 Eur s prísl. S poukazom na uvedené sa, podľa názoru žalovaného, odvolací súd pri svojom rozhodovaní nedostatočne zaoberal podaným odvolaním a jeho dôvodmi, na základe čoho došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces a preto navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie a uznesenie Okresného súdu v Nitre sp. zn. 28Cb/54/2013 zo dňa 20. októbra 2016 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že spôsobilým predmetom dovolania môže byť len konkrétny (existujúci) výrok, pričom žalovaný tvrdí, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom rozhodnutím súdu prvej inštancie zo dňa 16. septembra 2016, ktorého výrok nie je obsiahnutý vo výrokovej časti rozhodnutia odvolacieho súdu. Zároveň z ustanovenia § 357 C. s. p. jednoznačne vyplýva, že proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o návrhu na spojenie vecí odvolanie nie je prípustné. Okrem uvedeného v danom prípade podľa žalobcu išlo nepochybne o takú situáciu, kedy by spojenie vecí navrhované žalovaným bolo rozpore s procesnou ekonomikou a to vzhľadom na rozdielnosť

skutkových okolností oboch prípadov, ako i rozdielnosť subjektov pôvodných obchodno-právnych vzťahov, kedy by žiaden z navrhovaných dôkazov nemohol byť podkladom pre rozhodnutie v oboch veciach, ktorých spojenie žalovaný navrhol. Žalobca má tiež za to, že ak by zákonodarca bol toho názoru, že rozhodnutím súdu o návrhu na spojenie vecí môže byť strane sporu odňatá možnosť konať pred súdom, zaradil by uznesenie, ktorým sa o takomto návrhu rozhoduje medzi uzneseniami, proti ktorým je prípustné odvolanie. K námietke žalovaného, že došlo k jednostrannému započítaniu vzájomných pohľadávok uvádza, že žalovanému bol prezentovaný názor súdu prvej inštancie, ktorý bol v súlade s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/58/2013, podľa ktorého započítanie sporných pohľadávok nie je možné. Žalobca tiež uviedol, že aj v zmysle záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3Cdo/214/2010 z 25. októbra 2010 nemožno zamietnutie návrhu na vykonanie dokazovania v žiadnom prípade považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. Žalobca preto navrhol, aby dovolací súd podané dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p., pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného je potrebné odmietnuť.

7. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex - Civilný sporový poriadok. Podmienky, za ktorých možno podať dovolanie (a procesné účinky vyvolané podaním dovolania), bolo preto potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol C. s. p. v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, je však potrebné dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie.

8. Najvyšší súd vo viacerých v rozhodnutiach vydaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, t. j. do 30. júna 2016 vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní nižších súdov, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/209/2015, 3Cdo/308/2016, 5Cdo/255/2014).

9. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

10. Žalovaný podal dovolanie podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces však pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo

vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Zároveň je potrebné dodať, že nie každá nesprávnosť, ku ktorej dôjde v civilnom spore je procesnou vadou (vadou procedúry prejednávania veci), prípadne procesnou vadou dosahujúcou (až) intenzitu, ktorú považujú za relevantnú jednotlivé ustanovenia Civilného sporového poriadku.

12. Opodstatnenosť námietky žalovaného, že postupom súdu, v rámci ktorého zamietnutím návrhu na spojenie vecí bolo zasiahnuté do jeho práva na spravodlivý súdny proces, posudzoval dovolací súd z materiálneho hľadiska. Mal na zreteli, že právo na spravodlivý súdny proces sa týka konania súdov chápaného ako celok (toto právo je „výsledkové“). Z toho vyplýva, že pri skúmaní, či (ne)dôšlo k zásahu do tohto práva, treba mať na zreteli proces ako celok (III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08). Určujúci z tohto hľadiska nie je jednotlivý úkon súdu alebo niektorá časť súdneho konania (ako celku); kľúčový význam má jeho výsledok. Vzhľadom k uvedenému súd konštatuje, že rozhodnutím o (ne)spojení vecí nedochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces, prípadne k odňatiu možnosti konať pred súdom (ako to uvádza žalovaný), nakoľko týmto procesným rozhodnutím nedochádza k znemožneniu realizácie procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu práv strany sporu navrhujúcej takýto procesný postup súdu. Voči predmetnému rozhodnutiu nie je v zmysle § 357 C. s. p. prípustné ani odvolanie, z čoho vyplýva, že ani samotný zákonodarcia nepovažuje rozhodnutie o (ne)spojení vecí za také, ktorým by bolo možné zasiahnuť do práv strany sporu v takej miere, aby takýto zásah bolo potrebné revidovať zo strany odvolacieho súdu. Z uvedeného preto automaticky vyplýva nedostatok adekvátnej intenzity zásahu do práv strany sporu, ktorý by bol spôsobilým predmetom dovolacieho prieskumu.

13. Vo vzťahu k dovolateľom namietanému neriešeniu otázky započítania pohľadávky jednostranným započítaním v konaní pred súdom prvej inštancie, ani pred odvolacím súdom dovolací súd poukazuje na judikát R 39/1993, v zmysle ktorého podmienka prípustnosti dovolania nie je splnená, ak sa strane znemožnila realizácia jej patriacich procesných práv (iba) pre časť konania a do takej miery, že strana následne mohla uplatniť svoj vplyv na výsledok konania napr. tým, že mohla podať proti rozsudku, ktorý jej bol riadne doručený, odvolanie. Nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie je tak pre prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. relevantný len vtedy, ak sa ho dopustil aj odvolací súd, alebo ak tento nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie nenapravil odvolací súd. Avšak nemôže tomu tak byť v prípade, ak samotná strana sporu nevyužila svoje právo namietať konkrétnu nesprávnosť v rámci podaného odvolania. V uvedenom prípade strana sporu mala možnosť realizovať svoje procesné práva a uplatniť svoj vplyv na výsledok konania vo vzťahu k namietanému neriešeniu otázky započítania pohľadávok jednostranným započítaním súdom prvej inštancie v rámci podaného odvolania. Žalovaný tak neurobil, preto predmetná, až v dovolaní uvedená, námietka nemohla byť predmetom prieskumu odvolacím súdom a z toho dôvodu ani prípadný nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie nemohol byť napravený odvolacím súdom. Za uvedených okolností tak nie je naplnená podmienka prípustnosti dovolania spočívajúca v nesprávnom procesnom postupe súdov, ktorým by znemožnili strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by dôšlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Žalovaný vo svojom dovolaní zároveň namietal, že nesprávnym právnym posúdením (tvrdeným žalovaným), ktorým súdy mali nesprávne vyhodnotiť, že Dohoda k zmluve o dielo je platným úkonom,

ktorý nebol vykonaným v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, došlo k zásahu do jeho práva na spravodlivý proces. Z rovnakého dôvodu namietal nesprávne právne posúdenie spočívajúce vo vyhodnotení úhrady sumy 5 000,- Eur za uznanie zvyšku dlhu.

15. Nesprávne právne posúdenie predstavuje v zmysle § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. relevantný spôsob vymedzenia dovolania prípustného podľa ustanovenia § 421 C. s. p., nesprávnym právnym posúdením veci však nemožno odôvodniť dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolačiaci dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Dovolačiaci dôvod je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. iba v tom prípade, ak dovolateľ v dovolaní výslovne uvedie, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať. Nesprávne právne posúdenie nezakladá vadu zmätočnosti (viď R 24/2017). Z tohto dôvodu dovolací súd konštatuje, že v tejto časti nie je dovolací dôvod odôvodnený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. (obdobne pozri napr. sp. zn. 3Obdo/40/2017 zo 07. decembra 2017).

16. Žalovaný v dovolaní taktiež namietal, že konajúce súdy zamietli návrh na výsluch svedka Ing. O.. Právo navrhovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy patria medzi základné procesné práva, ktoré stranám priznáva zákon. Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav vecí (§ 125 O. s. p. účinného do 30. júna 2016, obdobne aj § 187 ods. 1 C. s. p.). Právo strany sporu navrhovať dôkazy je tak viazané na rozhodovanú vec a navrhované dôkazy musia mať priamy súvis s predmetom sporu. Povinnosťou súdu je v odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy (§ 157 ods. 2 O. s. p. účinného do 30. júna 2016, rovnako aj § 220 ods. 2 C. s. p.). Povinnosť v zmysle uvedeného ustanovenia má súd vo vzťahu k tým dôkazom, ktoré strana navrhla a ktoré mali slúžiť na preukázanie tvrdení strany týkajúcich sa predmetu sporu. Uvedené vyplýva aj z judikatúry ESĽP, v zmysle ktorej z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozhodnutie ESĽP Kraska proti Švajčiarsku z 29. apríla 1993). Pokiaľ teda žalovaný namieta, že súd zamietol návrh na výsluch svedka Ing. O., dovolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie a zároveň aj odvolací súd si svoju povinnosť zdôvodniť nevykonanie navrhnutého dôkazu splnili, zdôvodnenie takéhoto postupu je zrozumiteľné a dostatočné a, aj v zmysle uvedených záverov, nie je zásahom do práva na spravodlivý proces.

17. S prihliadnutím na tieto individuálne okolnosti danej veci dospel najvyšší súd k záveru, že v konaní nedošlo k nesprávosti v procesnom postupe súdov takej intenzity a procesných dôsledkov, ktorá by mala znaky relevantné podľa § 420 písm. f/ C. s. p. a zakladala prípustnosť dovolania žalovaného podľa tohto ustanovenia.

18. Dovolačiaci súd záverom dodáva, že hoci žalovaný dovolaním napadol rozsudok odvolacieho súdu v celku, teda aj v časti, v ktorej potvrdil uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 28Cb/54/2013-216 zo dňa 20. októbra 2016, ktorým okresný súd vydal zabezpečovacie opatrenie a zriadil záložné právo na nehnuteľnosť žalovaného v prospech žalobcu, predmetné uznesenie bolo zrušené uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 28Cb/54/213-322 zo dňa 19. júna 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. júna 2017. Vzhľadom k uvedenému dovolací prieskum tohto uznesenia nie je možný a z toho dôvodu ho dovolací súd ani nerealizoval.

19. Najvyšší súd procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p..

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262

ods. 2 C. s. p).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.